

Schmidt Mária: Kopogtatás nélkül

2015 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„A harmadik nemzedék már elfelejtette a kemény élet idejét, mintha az nem is lett volna... A gyönyörökben és a b?ségben való tobzódás miatt a fény?zés végleges formákat ölt közöttük.

Olyanok lesznek, mint a n?k és a gyermekek, akiket másnak kell megvédelmeznie. A csoportssolidaritás elvész, s

elfelejtik azt, hogyan kell megvédelmezni magukat, hogyan hárítsák el a támadást, vagy álljanak el? követelésekkel. Mindez addig megy, míg Allah nem ad engedélyt a pusztulására, s elt?nik mindazzal együtt, amit magával hozott.” Ibn Khaldún, 14. században élt arab történész

Európa, mindenekel?tt nyugati és északi része olyan *jóléti társadalmakat* hozott létre, melyek méltán váltják ki az alacsonyabb életszínvonalú térségek – beleértve régióinkat is –, csodálatát és irigységét. Ezek az országok gazdagok és gyengék. Gyengék, mert elitjük *posztkeresztény, posztnacionalista és csoportidentitásokra töredezett* (feministák, LMBTQ-mozgalmárok, környezetvéd?k, állatvéd?k, biciklisták, globalisták, stb.). *Gyengék*, mert nincsen védelmi képességük. Hadseregeiket leszerelték, határaikat, és így civilizációikat nem képesek megvédeni. Polgáraik alig, de mindenesetre egyre kevesebbet hajlandóak dolgozni, egyre magasabb bérért. Alantásnak tartott munkákat évtizedek óta vendégmunkásokkal, bevándorlókkal végeztetnek, akiket még csak integrálni sem akarnak, egyrészt lustaságból, vagyis kényelemb?l, másrészt fels?bbrend?séji tudatuk miatt.

Ezeknek az országoknak a többsége ugyanis egészen a múlt század közepéig *gyarmattartó* ország volt, tapasztalataik és mentalitásuk az akkori értékrendben gyökerezik. Az elmúlt évtizedekben bevándorolt más kultúrájú kisebbségeik integrálása kudarc történet. *Muszlim újpolgáraik* leszármazottainak munkaer?piaci esélyei rosszak. A statisztikai felmérések szerint köreikben a tartósan munkanélküliek aránya duplája a többségének. Ez még ott is megakasztja az integrációs folyamatot, ahol esetleg beindult. *Identitásválságot* generál, ami a másod- és harmadgenerációk esetében a *radikális iszlámhoz* való meg-, vagy visszatérést eredményezi. A radikális iszlám a múlt század utolsó harmadától combosodik az iszlám világban, felváltva a huszadik század közepén jelentkez? *pánarab* ideológiát, ami az iszlámot az arab világba szorította volna be. A radikális iszlám, mely mögött olajpénzhalmok tornyosulnak, olyan *univerzális ideológia*, melyhez mindenki, mindenhol csatlakozhat, és így nem lebecsülhet? vonzer?t gyakorol azokra, akik számára a nyugat istentelen, pénz- és szexközpontú világnézete és gyengesége kiábrándító. Az iszlám szakralitást, életcél, közösséget, korlátokat, életvezetési szabályokat egyaránt kínál az orientációs válsággal küzd?knek.

Az egykori *gyarmatok*, a *Közel-Kelet*, *Afrika* jelent?s része, vagy a *Pakisztán–India* közötti konfliktusok egyik ered?je a brit, illetve francia, holland, belga, portugál gyarmatbirodalmak érdekeinek megfelel? *konfliktusgóccok* kialakításában gyökerezik. A gyarmatok, illetve az els? világháború után életre hívott *mandátumterületek* határait az arra illetékesek, mindenekel?tt a britek és a franciák, régi, jól bevált szokásuk szerint tudatosan az *etnikai és vallási határok figyelmen kívül hagyásával* húzták meg, ahogy régiókkal is tették. A békétlenül hagyott között így a dönt?bíró szerepét játszhatták el. A második világháború után kialakított törekeny egyensúlyokat a *bipoláris világ* egymásnak feszül? érdekszférái biztosították.

Mára azonban egyre inkább úgy t?nik, hogy a Közel-Kelet hatalmas olajkincsével együtt csak *állandósított káosz és tartós testvér-*, illetve *vallásháborúk* révén kezelhet? az USA számára. *Egyiptom, Irak, Szíria és Líbia* destabilizálása *Irán* szerepének felértékel?désével járt, ami súlyos veszélybe sodorja *Szaúd-Arábiát*, az *öbölmenti emirátusokat* és *Izraelt*. Ezt használják ki azok, akik azt a látszatot kívánják kelteni, mintha a tömegek számára

nem volna más kiút, mint az elvándorlás. Különösen azért, mert a térség országainak lakossága igencsak fiatal, amúgy sem túl jók a kilátásai a munkaerőpiacon, és sokak számára a házasság és az asszonyhoz jutás feltételeinek megteremtése is lehetetlennek tűnik. Afrika milliárdnál is nagyobb lakossága egy nemzedéken belül megduplázódik. Kézenfekvő tehát, hogy őket is útnak indítják majd, keressenek maguknak új hazát Nyugaton, ahol a jólét demográfiai szükséghelyezettel és tartós vezetési válsággal súlyosbított politikai vákuumhelyezettel párosul.

„A legjobban az taszít a balosokban, különösen az értelmiségiekben, hogy teljesen figyelmen kívül hagyják, miként történnek a dolgok valójában.”

George Orwell

Minden generációnak válaszolnia kell arra a kérdésre, hogy merre menjünk. Mihez ragaszkodjunk? Mit adjunk fel? Mert a világ állandó és feltartóztathatatlan mozgásban van. A feladat, hogy felkészüljünk rá, mederbe szorítsuk, irányításunk alatt tartsuk. Nem szabad megcsontosodnunk, mert az élet kiköveteli a magáét, de muszáj végiggondolnunk, mit ér a számunkra a kereszténység, a felvilágosodás hagyománya. Mit vagyunk hajlandóak feladni belőlük, és mi az, amit mindenáron meg akarunk őrizni? A szekularizációt? A női egyenjogúságot? A magántulajdonhoz való ragaszkodást? A hatalmi ágak szétválasztását? A fékek és egyensúlyok rendszerét? A tenger, szex, napfény, síelés, szabadság, fiatalság elegyét? Kulturális azonosságunkat? Nyelvünket? Fontosak-e mindezek annyira számunkra, hogy harcolni is hajlandóak vagyunk értük? Mert, minden ellenkező frázissal szemben, mindannyian tudjuk, hogy az értékrendek nem azonosak, és sok esetben egymás ellenében fogalmazódnak meg. Ahogy a különböző kultúrák erkölcsi hagyományai, törvényei sem fedik át egymást.

Az iszlám értékvilág számos eleme összeegyeztethetetlen a fent felsoroltakkal. Ne áltassuk magunkat, hogy harc nélkül képesek leszünk megőrizni, fenntartani és továbbfejleszteni mindazt, ami számunkra fontos és értékes egy millitárs, térít? muszlim világgal szemben. Ahogy gróf *Andrássy Gyula* figyelmeztetett: „Igen jó, ha két dolog van az oldalunkon. Az egyik a jog, a másik az erő. A jogot talán lehet néha nélkülözni, az erőt sohasem.” Mi most épp arra készülünk, hogy feltétel nélkül adjunk jogot azoknak, akiknek betörését nincs erőnk sem feltartóztatni, sem szabályok közé szorítani.

„Az emberek túl sok valóságot nem bírnak el.”

T. S. Eliot

Az *Európai Unió* nem rendelkezik sem védelmi, sem határvédelmi képességgel, nincs koordinált kül- és biztonságpolitikája, és önjáró bürokráciája üzembiztosan cselekvésképtelen. Az *embercsempészet* ezt felismerve n?tte ki magát hatalmas és mindennél jobban *jövedelmez? üzletággá*. Afgánok, pakisztániak, indiaiak, szírek, koszovóiak, eritreaiak, afrikaiak, nyugat-balkániak és még ki tudja, kik özönlnek Nyugat-Európába. Németországba ebben az évben közel *egymillióan* érkeznek. Ha ezek az emberek befogadásra találnak, az felbátorítja az újabb hullámokban érkez?ket, akiknek száma mindaddig nő majd, amíg elegend?en lesznek ahhoz, hogy elfoglalják maguknak, amit mi, európaiak, évszázadok alatt létrehoztunk. A cél világos: a demográfiai fölösleg és a sok gyermeket vállaló n?k áttelepítésén keresztül *hont foglalni*, elfoglalni a védekezésképtelenné vált Nyugatot, ami egykor kifosztotta és leigázta őket (keresztes háborúk, gyarmatosítás, demokráciaexport, bombázások, stb.). Ne legyenek illúzióink: ez a *betelepítési hullám egy jól megtervezett és kivitelezett stratégia* része. Életszer?tlen ugyanis, hogy munkanélküli fiatalok tömegei egyszerre csak útra kelnek, tízezer dollárokat fizetve (!) a csempészeknek vonatra, hajóra, vezet?kre. (Csak a *La Manche csatornán* való átkelésért 3-4000 fontot, míg a magyar határ és Németország közötti útért 4500 eurót kérnek.) hogy olyan országokban kezdjenek új életet, vagy inkább folytassák az el?z?t, amelynek a nevét sem hallották (ahogy a magyar polgárok egy jelent?s része sem tudja, hol is vannak azok az országok, vidékek, ahonnan a portáik határait nagy hirtelen ellep?k érkeznek).

Ezek a betelepül?k, és a *köztük lev? irányítók, imámok, és alvó ügynökök* lesznek azok, akik őket az iszlám nevében és érdekében mozgatják majd, gondoskodva a zökken?mentes utánpótlásról, a „családegyesítésről” (sokszor klánokról van szó), illetve az újabb és újabb menekülthullámok betelepítéséről. Ezek a telepések a régebben érkezettekkel együtt olyan politikai er?t képviselhetnek már a közeljöv?ben is, ami demokratikus úton foszthat meg bennünket, keresztény–zsidó ?shonosokat hazáinktól. Mindez a szemünk láttára, a baloldali, hatvannyolcas „*hasznos hülyékből*” (Lenin) álló politikai és médiaelitünk hathatós támogatásával zajlik. Pedig *Khomeini ajatollah* még id?ben figyelmeztetett bennünket: „*Ha az iszlám nem politika, akkor az iszlám semmi.*” Igen, az iszlám politika és vallás is egyben. Méghozzá térít? vallás, hívei fanatikus meggy?z?dással képviselik a Próféta tanításait egy olyan Nyugat-Európában, melynek az infókapitalizmusban elszemélytelenedett, megúszásorientált elitje képtelen a védekezésre; nem akar és nem is képes szembeszállni vele.

Ez az elit soha nem vállalt felelősséget semmiért, tévedéseiért nem kért, és nem kér bocsánatot. Támogatta *Sztálint*, *Pol Potot*, és *Maót* is, „felvilágosodottabb” része *trockistaként* kezdte. Tévedtek. Na és? A lényeg, hogy a jó, a haladó oldalon álltak és állnak ma is. Különben is – a más vére, a más élete volt a tét. Gyerekeik, unokáik nem nagyon vannak, és ha vannak is, nem érdeklik őket. Mit kockáztatnak? Ők már csak meglesznek valahogy. Ebben bíznak, mert még képzelőerejük sincs. Az Európát uraló ballib elit (közéjük tartozik sajnos a nyugati kereszténydemokraták nagy része is) képes újra es újra vakon hinni minden idiotaságban, az ismeretek olyan hiányáról tanúskodva, ami csak éveken át tartó tanulás eredménye lehet (Oscar Wilde). Ahogy évtizedeken keresztül készpénznek vették Moszkva összes propagandaszólását, úgy szajkózzák most a mantrát, ami *New Yorkból*, *Berlinből* és *Brüsszelből* árad. *Humanitárius katasztrófáról* hablatyolnak és a *menekültek emberi jogairól* szónokolnak, meg arról, hogy *keresztényi kötelesség* segíteni a rászorulókon. Moralizálásban minden eddigi csúcsot képesek megdönteni, azon azonban még nem gondolkodtak el, vajon nem az olajpénzen ülő muszlim országoknak lenne a dolga az ottani szegénység enyhítése? Miért nincs a muszlim testvéreikről való gondoskodásnak más útja-módja is, minthogy hozzájuk telepítik őket? Nem az a dolguk lenne, hogy térségük politikai stabilitását megteremtsék? Ehelyett inkább a feleslegesnek ítélt utaztatásának a költségeit fizetik. A ballib elit pedig önként és lelkesen asszisztál nekik, amikor még véletlenül sem *új telepésekről*, vagy *betelepülők*ről beszél, hanem szerencsétlen menekültekről sápítózik. Gyerekeket és asszonyokat – lehetőleg állapotosokat – mutatnak a médiában, miközben többségükben fiatal férfiakról van szó. Szakmányban fecsegnek arról, hogy szegények, éhesek és fáznak (nyári hőségben!), vagy szenvednek a tőzű napon, és hogy az átélt traumákat követően nem, vagy alig részesülnek *pszichiatriai* kezelésben! (Persze a velük foglalkozó pszichiáterek csakis férfiak lehetnek, hiszen női szakorvosokat vallási okokból nem fogadnak el.) A menekülteket segít? egyik magyar önkéntes az elfogultságáról hírhedt *műsorvezető* egyetértésével a rádióban [azt fejtegette](#), mindegy, hogy kin segítünk: lehet az kutya, letört faág vagy ember, a lényeg a gesztus.

De mi el? menekülnek az afgánok ezerszámra küldve el?re kiskorú gyermekeiket? Évtizedek óta folyik ott a háború, pont most telt be náluk a pohár? A Közel-Kelet sem most vált puszkaporos hordóvá, ahogy az afrikaiak sem most kezdtek éhezni és nélkülözni. Miért gondolják, hogy a mi kötelességünk szükségleteikről gondoskodni, vagy a továbbszállításukat megoldani? Fogadatlan prókátoraik ilyenkor szoktak arra hivatkozni, hogy 1956-ban kétszáz ezer honfitársunkat fogadták be szerte a világban, nem lehetünk tehát szívtelenek. Igaz, hogy Ők új otthonra találtak, de el?tte táborokba zárták, megszürték és csak ezt követően engedték ki éveken alatt azokat, akik befogadó országra találtak. A mai menekülteknek óráik sincsenek a regisztrálásra. Ki fog felelni azért, hogy biztonsági megfontolásainkat semmibe véve, mindenféle szűrés nélkül özönljenek be kontinensünkre? Ha terrortámadásokat szerveznek majd, vállalják majd a felelősséget azok a politikusok, médiaszereplők, akik most a lehangosabban követelik feltétel nélküli beengedésüket? Erre azért nagyobb tétben nem fogadnék. A közelmúltban végzett [felmérések szerint](#) az iszlám lakosság közel fele jogosnak tartja az öngyilkos merényleteket, míg az Európai muszlim fiatalok esetében ez a szám 22 és 42 százalék között mozog. (Nagy Britannia: 35%, Franciaország: 42%, Németország: 22%, Spanyolország: 29%)

Minden valamirevaló ország, birodalom védi a határait. Az Egyesült Államok sem átjáróház: kerítéssel és határőrséggel szűri az illegális bevándorlókat, akiket, ha fennakadnak a rostán, kiutasítanak. Határvédelmi szervei felszólítás után l?nek. Úgy látszik, *Szaúd-Arábiába*, vagy az Emirátusokba sem lehet százezerszámra besétálni és igényt tartani a jóléti ellátásra, pedig azok inkább útba esnek. Vajon miért nem oda mennek? Lehet, hogy Németország vagy Svédország elítje abban érdekelt, hogy muszlimokkal népesítsék be országukat, de a *magyar nemzeti érdek* nem ez. Mi, ahogy Orbán Viktor mondta, abban vagyunk érdekeltek, hogy Magyarország magyar ország maradjon.

„A jószomszédi viszony garanciája a jó kerítés.”
Margaret Thatcher

A nemzetközi üzleti világ direktíváit közvetíti? *Economist* [azzal érvel](#) az olcsó munkaerő Európába telepítése mellett, hogy miután egyelőre „csak” 1900 európai polgárra jut egy menedékkérő, nincs ok parázni. Különben is, mindenki tudja – így a szerző –, hogy a bevándorlók azonnal üzleti vállalkozásokat indítanak és felvirágoztatják a befogadó országok gazdaságát. Nem csak, hogy feltöltik a közös kasszát, de kevesebb b?ncselekményt is követnek el, mint az őshonosok. (Franciaország lakosságának egyébként közel 10 százaléka, míg a börtönben lévőeknek 60 százaléka muszlim.) Receptet is ad, hogyan kell a bevándorló tömegeket a legegyszerűbben asszimilálni. „A válasz négy szóban foglalható össze – a kibic szerint, akinek úgy látszik, semmi sem drága –:

hagyni kell?ket dolgozni. Ez a recept bevált Londonban, New Yorkban és Vancouverben. A munkahely távol tartja a fiatal embereket a bajoktól. Munka közben a bevándorló együtt van a helyiekkel, és kölcsönösen megtanulják egymás szokásait.”

De mi lesz azokkal az országokkal, ahol nincs munkaerőhiány? Ahol alacsonyok a bérek és a jövedelmek, amiket a kínálat növelése még lejjebb szorít majd? És amelyeket egyáltalán nem győztek meg a fenti példák, és még emlékeznek rá, hogyan zúdulnak időről időre a londoni, párizsi külvárosok friss, vagy már nem is olyan friss bevándorló tömegei törve-zúzva a városközpontokra.

A ballibek nagy bajban vannak. Ezért igyekeznek az *iszlám kolonizációs kísérletét* elbogatellizálni, és szokásuk szerint emberjogi kérdéssé ápozicionálni. Nem győznek eléggé hálásak lenni, hogy újabb áldozatokat találtak, akiket pártfogolhatnak. Törekvésük ezúttal kudarcra van ítélve. Az európai polgárok életösztöne aktivizálja önvédelmi reflexeiket, és elsöpri majd az útból ezt a tehetetlen és tehetségtelen nyugat-európai elitet, amely kudarcot kudarcra halmoz. Az elmúlt években mindenki megtapasztalhatta a politikai baloldal kiüresedését és eljelentéktelenedését. A francia szocialistákról nincs mit mondani, a német testvérpárt ötlettelen és érdektelen, a brit munkáspárt teljes megsemmisülése *Skóciában* elrejelzi, mire számíthatnak azok a küldetésüket és identitásukat veszített politikai erők, melyek továbbra sem nemzetük és hazájuk iránt lojálisak.

Ma még azt tapasztaljuk, hogy a nyugat-európai baloldal és az a hozzájuk idomuló jobbközép formációk politikusai és médiahadállásai a politikailag korrekt kánon újabb területekre való kiterjesztésével helyettesítik a többség érdekeinek szolgálatát. A CDU-SPD koalíciós kormány igazságügy-minisztere, *Heiko Maas* [levélben kérte a Facebookot](#), automatikusan törölje a rasszista és idegenellenes posztokat – ahelyett, hogy tájékozódna arról, mit gondol valójában a német társadalom az új telepesekről. Az elit politikailag korrekt cenzúrája megöli a politikát, érdektelenné teszi a közbeszédet. Egy olyan elit, amely nem a saját polgárainak, saját civilizációjának a biztonságát és jogait tartja szem előtt, nem a sajátjait védi, nem szolgálja meg azt a bizalmat, amivel státuszát megszerezte. Az ilyen elit megszeri elítneket lenni, nem jár neki sem tisztelet, sem elnézés.

A határainkon beözönli idegenek, akik nem beszélnek a nyelvünket, nem ismerik, sőt lenézik a kultúránkat, bizonytalanságot, félelmet keltenek polgárainkban. Szorongásainkon nem segít, hogy megmondóembereink reggeltől estig ostoroznak, szolidaritáshiánnyal és embertelenséggel vádolnak bennünket. Mindezt ugyanazok a ballib véleményvezérek zúdíttják ránk, akik a kettős állampolgárságról folytatott kampányukban habzó szájjal uszítottak határainkon túlra parancsolt testvéreink ellen, azzal vádolva őket, hogy elveszik a munkánkat, a nyugdíjünket, csak a pénzünkre ácsingóznak.

Ha még ennél is kényelmesebb és simább útra számíthatnak a most érkező, nem kérő, sőt követelőző muszlim telepések, vajon hányan indulnak útra [jövésre](#)? Mit teszünk, ha egy részük itt reked nálunk, és egy szép napon megjelenik az emberbarátok küszöbén? Akkor is ilyen segítőkészek lesznek majd? Mi lesz, ha Nyugat-Európa kiszemezgeti a képzetteket és a használhatókat, a többieket pedig visszatoloncolják hozzánk? Mennyi idő alatt lehet ekkora tömeget integrálni? Lehet-e egyáltalán? Van-e a célországoknak erről elképzelése? Mondjuk Németországnak? Ausztriának? Svédországnak? Az Európai Uniónak? Milyen sikereket értek el eddig a hazájukban élő muszlim kisebbségek integrálásával? Mi lesz azokkal az országokkal, amelyeket tanult fiataljai elhagynak? Vajon mit fognak majd ezek gondolni a befogadók „nagyvonalúságáról”, akár egy évtized múltán? Hogyan hat majd a fiatal elit hiánya az adott térségek konfliktus utáni rehabilitációjára? Ezek politikailag inkorrekt kérdések, mindenekellett azért, mert a ballibeknek nincsenek rá válaszaik. Az elkényelmesedett, moralizáló nyugati elit csak a kioktatásban és a feladatmeghatározásban jeleskedik, különösen akkor, ha [kelet-európaiakról van szó](#). A brit miniszterelnök a lengyel és a magyar vendégmunkásokkal keménykedik, mert ezek fehérek és keresztények. Ugyanez a retorika a más vallásúakkal vagy a színesbőrűekkel szemben azonnal magára vonná a rasszizmus vádját, így azonban nem kockáztat semmit. Míg a Magyarországra érkezőket a *mainstream média* itthon és külföldön egyaránt szerencsétlen menekültekként állítja be, addig a *Calais-ba* érkezettek hirtelen *embercsempészbándák* és *bűnszövetkezetek* által odaszállított hordákká válnak, akik randalíroznak és veszélyeztetik a [köz- és vagyonbiztonságot](#). Míg a Magyarország déli részére tervezett kerítés az *önfeladásbajnokságban kiütéses győzelmet arató német médiában*, de az angolszász ballibeknél is tőrheteretlen, európai alapértékekkel szembeni merénylet, addig a *Csalagút* menti kerítés bővítése, infravédelemmel való ellátása nemcsak szükséges és helyes, de Európa-konform is. (Görögország már 2012-ben falat épített. Fal épült Bulgáriában, Spanyolországban, Ukrajna és Oroszország között egy 200 mérföld hosszú szakaszon, Észtország és Oroszország között 70 mérföldön keresztül, stb. Izraelre és az USA-ra nem térek ki, mert minket most elsősorban Európa érdekel. Ennyit a nagyon tájékozott francia külügyminiszter beszólásáról.) Ne csodálkozzunk, hogy önálló gondolkodásra képtelen magyar klónjaik is ugyanezeket a szövegeket szajkózzák.

„A Nyugat azért nem érti a posztkommunizmust, mert a kommunizmus valódi természetét sem értette meg soha.”

Jean-François Revel

Térségünk vezet?i józanabb magatartást tanúsítanak, mint Európa nyugati és északi fele. Értelmiségi elitünknek van fele?s része is, mert a kommunizmus alatt a kimondott vagy leírt szó nem ritkán halálos kockázattal járt. ?k nem fogadják el az *újbeszédet* követel? politikailag korrekt kánont sem, ahogy nem tették magukévá és nem szolgálták ki a kommunista agitpropot sem. A Nyugatot majmoló ballib tábor feltétlen elkötelez?dése nem csak kisebbségi érzéséb?l, de abból a beidegz?déséb?l is fakad, hogy fenntartás nélkül átvette a Moszkvából kapott paneleket. Igazán nem nagy váltás, hogy most a Berlinb?l jöv? mantrákat kell szajkózniuk. Nem is érnének rá saját panelek kidolgozására, mert nem maradna elég idejük és energiájuk a gy?lölködésre. Márpedig sokkal egyszer?bb gy?löletet szítani és kiközösítésre ítélni mindenkit, aki kérdez és érvel, mint a válaszokkal bíbel?dni. Csak az id?zítésükkel van baj. Mint az amerikai demokrata elnökjelölt-aspiráns *Bernie Sandersével*, aki 1988-ban azért utazott nászútra a Szovjetunióba, hogy hitet tegyen a szovjet modell mellett. Amint az európai polgár életébe belépnek a militáns iszlámhív?k, és terrorizálni kezdik leánygyermekünket rövid szoknyáik és kilátszó hajuk miatt, már kés? lesz. Akkor már kés? lesz felismerni, hogy nem az egynem? párok házasságkötéshez való joga a legéget?bb probléma, ami megoldásra vár.

Közép-Európaéletösztone még m?ködik. *Robert Fico* arról beszél, hogy a kialakult helyzetet nem Szlovákia okozta, nincs benne fele?ssége, és nem áll szándékában a megoldásában részt venni. Szlovákia *200 szír keresztény* hajlandó befogadni, *muszlimot egyet sem. 500 f? ideiglenes* ellátásával kisegítik ugyan az osztrákokat – ahol *100 ezerhez* közelít a menekültstátuszt kér?k száma –, de nem maradhatnak náluk. A *csehek* azzal érvelnek, hogy ?k monolit kultúrában élnek, és ezen nem hajlandóak változtatni. „*Nem vagyunk hozzászokva másokhoz, és óvatosak is vagyunk*” – nyilatkozta egyik vezet? politikusk. *1500 f? befogadását* vállalták azzal a kikötéssel, hogy képesek integrálódni a cseh társadalomba, és megtalálják a helyüket a munkaer?piacon. „*Azonnal le kell zárni a schengeni övezet küls? határait, és ezt az európai területet védeni kell a menekültek beözönlése el?tt. A határok védelmébe a NATO-nak is be kellene kapcsolódnia*” – [jelentette ki Andrej Babiš](#), a cseh kormányf? helyettese, pénzügyminiszter. A *lengyelek* ugyanezekkel a feltételekkel *2000 f?t* fogadnak be, a *lítvánok* *250-et*. Az új lengyel elnök arra is felhívta Európa figyelmét, országának készen kell állnia arra, hogy ha ukrán menekültek indulnak nyugatra, befogadhassák ?ket. Ez ránk is vonatkozik!

Magyarországon eddig *160 ezer telepes* haladt át, az év végéig ez a szám *háromszázezerre* is n?het. A menekültellátást kér?k száma *6 ezer felett* van. 2014-ben *42777* menekült kérvényezett nálunk tartózkodást, *483-an* kaptak letelepedési engedélyt. Ez a bevándorlási hullám zömében olyan gazdasági bevándorlókból áll, akik, mint ahogy azt Európa mostani vezet?i is elismerték, a jobb életszínvonal reményében indultak útnak, hogy új hazát keressenek. A Németország által Európára és Magyarországra kényszerített áldozati kultúra a telepeseket is felbátorítja, ami csak növeli térségünk németekkel szembeni ellenérzését. Nagyon jól értjük ugyanis, hogy az az évi *12-13000 euró*, amit Németország egy telepesre költ, jóval magasabb a magyar, vagy a többi egykori szocialista ország átlagkereseteinél. Térségünk polgárai egyértelm?en ebben a támogatási rendszerben látják az okát és a magyarázatát az Európára zúduló emberáradatnak.

„Csak azért, mert valaki szegény, nem tarthat igényt arra, hogy »ment?övként« európaivá válhasson. A tömeges szegénység leküzdésének egyetlen módszere, ha a szegényebb országok felzárkóznak a jobbmódúakhoz.”

[Paul Collier](#)

A legtöbb telepes Németországba, Svédországba, Ausztriába, Angliába, illetve a többi jóléti országba igyekszik. Rajtunk csak áthaladnak. Németország politikai és médiaelitje szemmel láthatólag nem fogta még fel, hogy ha idén *1 millió* új telepest fogad be, akkor a folyamat feltartóztathatatlaná válik. A német állam *35 eurót – több mint 11 ezer forintot!* – fizet naponta/személyenként azoknak a családoknak, akik muszlimokat fogadnak be. Ezzel kényelmes megélhetést biztosít a már korábban érkez?knek is. A menekültek minimum havi *1000 euróba* kerülnek személyenként, ki tudja hány éven keresztül. *Németország elég szabad és gazdag ahhoz, hogy ezt a problémát kezelje*, állítja a német belügyminiszter. Annyira azonban nem szabad, hogy a németeket az iszlám kisebbség veszélyére figyelmeztet? *Thilo Sarazzint*, a *gleichschaltolt* német közélet politikailag inkorrektté ne nyilvánította volna, és rituálisan „ki ne végezte volna”, csak a miheztartás végett. Aki tehát felemelné a szavát, hogy az iszlám áradat veszélyeire figyelmeztessen, tudja, mire számíthat német földön, ahol csak *az áldozati szerepben tetszelg?knek és a rájuk hivatkozóknak vannak jogai, a többiek neve: kuss!*

Sigmar Gabriel alkancellár (SPD) megnyilvánulása mindent elmond a mai Németország szellemi és erkölcsi állapotáról. „Vannak európai országok – térségünk?l beszél –, amelyek Európára valamiféle el?nyközségként tekintenek, csak akkor vesznek részt az ügyeiben, ha pénzt kapnak érte.” Ne felejtjük el, hogy ha a nyugatnémet szociáldemokratákon múlt volna, Németország, és ezzel Európa nem egyesült volna 25 évvel ezel?tt! Érvelésük egyik eleme akkor is pénztárcasovinizmusokra épült, ami a merkeli korszak hivatalos német szoftpolitikájává lépett el?. Az alkancellár annak a kifejtésével adós maradt, hogy a telepések vajon miként tekintenek Európára és azon belül Németországra. Vajon mit látnak benne az el?nyökön kívül? Mindaddig, míg az Európai Unióból a Német Szövetségi Köztársaság pandantját formálni akaró német elit nem fogja fel, hogy Európa nem attól lesz egységesebb, ha mindenhol kötelez?vé teszik az ötlettelen német gazdaságpolitikai el?írások betartását, és hogy Európa több mint az euró és a költségvetési egyensúly, esélytelen egy hatékony európai válasz kimunkálása.

„A mecsetek a kaszárnyáink, a minaretek a bajonettjeink, a kupolák a sisakjaink és a hív?k a katonáink.”

[Ziya Gökalp](#)

Európa már kora délel?tt jókedv? vezet?je, a luxemburgi Jean-Claude Juncker, akinek megválasztását a brit és a magyar miniszterelnök többek között tisztázatlan adó- és megvesztegetési ügyei miatt is ellenezte, szívhez szóló üzenetben [fejte ki álláspontját](#) menekültügyben. Leszögezte, számára Európa értékközösség, ami annyit jelent, hogy számolatlanul be kell fogadnia mindenkit, aki erre jár. A bevándorlók ugyanis szerinte olyan emberek, akik nem voltak annyira szerencsések, hogy a világ egyik leggazdagabb és legstabilabb kontinensére szülessenek. Szívszorítóan naiv és reménytelenül cinikus fejtegetését homályos frázisokba bújtató írása végén leszögezi, hogy Európa kudarcot vall, ha a félelem felülkerekedik, Európa kudarcot vall, ha az önzés kerekedik felül, nem a sok helyen megmutatkozó szolidaritás. Európa – szerinte – terhelhet? földrész. Lehet, hogy Európa els? embere még nem járt Európa keleti felében? Nem tudja, hogy az itteni életszínvonal töredéke a luxemburginak, a fizetések pedig köszön? viszonyban sincsenek azokkal, amiket az eurobürokraták leakasztanak? Ami pedig a stabilitást illeti, szólhattak volna neki arról, hogy folyt errefelé egy pusztító délszláv háború, aztán egy koszovói, most pedig egy ukrán–orosz folyik éppen. Mint ahogy az is elkerülte a figyelmét, hogyan alakultak az ukrán életszínvonalra vonatkozó adatok az elmúlt években. Persze, ha a stabil és gazdag Nyugat-Európa számolatlanul beengedi az új telepéseket, az legyen az ? gondjuk. (Mondjuk a szírekr?l való gondoskodás els?sorban „francia belügy”.) Ahogy az is az ? problémájuk lesz, ha integrálásuk és értékrendjeik összeegyeztetése nem sikerül majd.

Angela Merkel német kancellár nemrég egy tévés beszélgetésben azt válaszolta egy síró palesztin kislánynak, hogy „megértem a helyzetedet. A politika kemény. De te is tudod, ezrek várnak arra, hogy továbbálljanak Európa felé a libanoni palesztin menekülttáborokból. Ha hirtelen azt mondanánk, mindannyian jöhettek, akár Afrikából is, azt egyszer?en nem bírnánk el”. A liberális sajtó persze az áldozat, a síró kislány pártjára állt mindaddig, míg a családjával Rostockban él? Reem Sahwil nem nyilatkozott a Die Weltnek. A kislány ugyanis elmondta, nem Németországot, hanem Palesztinát tartja hazájának, és reméli, egyszer ott élhet majd, ha majd nem lesz többé Izrael. A meglepett újságírónak kifejtette: „Van vélemény szabadság, itt szabad ezt mondanom, és kész vagyok arra, hogy err?l vitatkozzak”. Végül hozzátette: „A szüleim azt mondják, Izrael el?zött minket Palesztinából. Ez igaz, nem?” Választ nem kapott, de sorsa ett?l kezdve [lekerült a napirendr?l](#), nem bizonyult politikailag korrektnek. Néhány héttel kés?bb a kancellár véleménye – akinek a nevéb?l képzett „merkelezés” szó az idei szlengben csúcsokat döntött (jelentése: semmittevés, halogatás, kibekkelés) – teljesen megváltozott. Biankó letelepedést ígért minden szír és iraki „menekültnek” – vagy [mégsem?](#) – akik felhívását kering?re milliószámra követik majd. (3,5 millió szír menekült van Törökországban, Jordániában, Libanonban.) A már úton lév?, vagy átmeneti táborokban tartózkodó bevándorlók papírjaikat megsemmisítve, illetve hamisakat beszerezve, még öntudatosabban és arrogansabban csörtetnek majd keresztül Európán.

„Németország nem engedi, hogy gy?lölett?l fröcsög? rigmusokkal fogadják, vagy ordibáló részeket fenyegetessék a menekülteket, akiknek nehéz élethelyzetér?l mindenkinek el kellene gondolkodnia” – fenyegeti polgártársait és az európaiakat az egyszerre oly érz? szív?vé vált kancellár, akinek több mint évtizedes id?szaka alatt egyetlen megjegyezhet? mondata volt, mégpedig az, hogy a [multikulturalizmus megbukott](#). Ennek ellenére a nemzeti identitás nélküli Németország továbbra is a bukott multikultit er?lteti, és ami még nagyobb baj, az egész kontinensre is rá akarja kényszeríteni. Azzal érvel, hogy az öreged? Németország számára áldás a bevándorlás, mert a munkájukra szükség van, az új telepések pedig jól képzettek.

Ulrich Reitz, a CDU-közeli Focus magazin f?szerkeszt?je szerint a muszlim milliók betelepődése a kettéparancsolt Németország újraegyesítéséhez hasonlít! „Az újraegyesítéssel Németország keletibb és protestánsabb lett. Ezzel az új népvándorlással, mely a kudarcos Közel-Keletr?l és az afrikai országokból jön, Németország déljobb, színesebb, fiatalabb és muszlimabb lesz.” Szerinte Németországnak büszkének kell lennie arra, hogy ezek a

tömegek hozzájuk akarnak jönni. És nem kell félnie tőlük, hiszen nek nem idegengyűlölköznek, hanem *internacionalisták*, olyan ország, mely *mentálisan globalizálva* lett. Ez a mentálisan globalizált, internacionalista Németország, méreténél és gazdasági erejénél, valamint geopolitikai elhelyezkedésénél fogva újra Európa problémájává vált. Hogy mekkora a baj, azt a fenti szöveg elolvasása után senki nem bagatellizálhatja el. A németek oda jutottak, hogy nem maradt közöttük senki, aki magát öntudatos, büszke patriótának merné nevezni, és ki merne állni a sajátjaiért.

A nyolcvanas évek egyik sikerfilmje volt *Az elveszett frigyáda fosztogatói, Harrison Forddal Indiana Jones* szerepében. A film egyik jelenetében egy fekete, törzsi ruhába öltözött harcos sejtől öröklött handzsárjával harcművészeti mozdulatokat bemutatva fenyegeti Indiana Jonest, aki ezt különösebben nem díjazza – elveszi coltját, és lelövi. A jelenet jól példázza a különböző kultúrák közötti kommunikáció nehézségét, egyes esetekben lehetetlenségét. Lehet az új telepeseiket, még a köztük megbúvó terroristákat is, éhez és szomszédos rászorultaknak látni és láttatni, ahogy ezt a *Deutsche Welle* német közszolgálati csatorna honlapján megjelentetett cikk is teszi, az alábbiakat adva egy magyar református lelkész, Varga Tibor [szájába](#). „*Nem tudom megérteni, hogy konzervatív politikusok hogyan óvhatnak minket attól a biztonsági kockázattól, amit Európa számára jelenthet a menekülthullám. Még ha biztos is lennének benne, hogy valamelyik terrorista, akkor is mit tehetnének, ha éhes és szomjas? – kérdi, majd hozzáteszi: ezekkel találkoztam és eddig még egyikük sem gyilkolt meg.*” Engem meggyűzött. Tök jó. Százegzerszámra özönlenek a papírok nélküli muszlimok mindenféle ellenkezés nélkül Európába, miközben az európai polgárok papírjait ellenkezik, motozás alá vetik, átvilágítják őket, vizüket elkobozzák, ha repülne, vagy hajóra kívánnak szállni.

„*A menekültek ellenzetlen beözönlése az emberekben félelmet kelt. Félnék, és nemcsak Szlovákiában, de egész Európában. Ne tegyünk úgy, mintha nem látnánk a jelenség okait, és ne tegyünk úgy, mintha képesek lennének megoldani ezt a problémát oly módon, hogy mindenkit tárt karokkal fogadunk, függetlenül attól, hogy gazdasági spekulánsokról vagy olyan emberekről van szó, akiknek reálsan szükségük van életük, egészségük és családjuk megvédésére. A migrációt illetően az európai politika teljes mértékben csődöt mondott. Miként lehetséges az, hogy ha Görögországnak pénzre van szüksége, 24 órán belül csúcsértekezletet hívunk össze, de ha emberek halnak meg, képtelenek vagyunk az afrikai országok részvételével összejönni és kimondani, hogy a problémát ott kell megoldani, ahol keletkezett*” – [fogalmazott](#) a szlovák kormányfő.

Az Európai Unió elitje csődöt mondott. Nem volt képes a ritmusváltásra a bipoláris világ összeomlását követően. Nem volt képes levonni a tanulságot a 2008-as gazdasági válságból. Nem képes alkalmas vezetőket választani az Unió élére. És ami a lényeg, nem képes az európai politikát alakítani. Anglia a kilépését fontolgatja, Görögországban állandósult a gazdasági és politikai válsághelyzet. Franciaország vezetésére olyan erő készül, amely tényként kezeli az eurózónából való kilépést. Hova lett a közös jövőképe, a közös európai álmok? Az Unió élén álló tehetségtelen politikusokat mindenki semmibe veszi, hiszen még azt sem fogják fel, hogy a határok biztosítása nélküli Európa **nem Európa**. Egy „örök békére lefegyverzett, gyenge, passzív Európa áll szemben mozgó és növekvő [belső és külső kihívásokkal](#).” Az az Európai Unió pedig, amelyik nem képes az európai érdekeit képviselni, az európai polgárokat megvédeni, biztonságukat szavatolni, felesleges ballasztá válik. Az európai civilizáció, a mi civilizációnk, óriási értéket képvisel, méltán ébreszt tiszteletet mindenkiben, amelyet kötelességünk megőrizni, megvédeni és továbbfejleszteni.

Schmidt Mária - történész

www.hirado.hu - Látószög

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
